

NIMICURI AVIATORISTICE

Hello traficieni! (Scuze, e ultimul nick-name fancy și of course, trendy, pentru tagma noastră a cntrlrl de trfc.). Nu vă întreb ce și cum mai faceți, fiindcă și deoarece este evident: faceți! (Tot posibilul.) Altfel **nimic** nu s-ar mai lega înspre bine.

Dar hai să mă exprim la subiect:

E o vreme cam tristă, nițel crepusculară (firește!), ăst articol iese practic forcepsat; termenul limită amenință precum sabia politicului național (și internațional) gâtul. Și am prea multe (o fi de bine?) idei zumzâind prin ăst cap, ce să aleg?...

Dar, **nu-i nimic**, nu-i așa? Fiindcă, zic unii, **mai nimic** nu se întâmplă cu adevărat. Doar naturelul firii, sinergia faptelor, și desigur legile lui Murphy. Din păcate „nimicul” are multe posibilități de exprimare-evaluare. (De facto!).

Ca urmare, într-o indecizie confuzionalo-psihedelică fiind, m-am gândit să cer sfatul transcendent al bunului nostru amic Seinfeld... și uite-așa, între un pahar de cucută (evident ecologică) și o țigară cu ironia soartei, povestindu-i eu (natural, cât de cât doar) tabloul cu aviatoria noastră mioritică, și cum că vreau cam cel mai bun subiect de articol, dar nu știu ce să aleg (că-s prea multe subiectele-babanele), dânsul mi-a explicat (iluminat, extrapolat, etc.) soluția psiho-empato-ciudato cea mai normal?(?!). Scrie un articol despre „NIMIC”... Soluție verificată! Șocul soluției a fost, desigur, proactiv, dar cam leșinător...

Să mă explic. Pas cu pași, până la mersul „copăcel”.

Noțiunea de „nimic” în slang de aviație (aer+sol) se poate traduce (conjunctural) în diverse moduri:

„No traffic in sight” (Nu văd **nimic**... Unde trebuia să mă uit?...)

„No traffic on my screen” (Nu mai văd **nimic** ! Mi-a murit radarul !)

„Not able to... (Nu vrea mușchii mei să fac **mai nimic**!)

„Disregard” (N-am zis **nimic** nașpa, **nu-i nimic**, și s-a părut!)

„If you read me, squawk ident” (Nu zice **nimic**. A amuțit, sau are „treabă”?)

„I read you 1/1” (N-aud **mai nimic**. A căzut frecvența?)

„Say again (N-am priceput **nimic**, în ce limbă zici că zici ce zici ?)

„CAVOK” (**nimic** nașpa la sol, **mai nimic** in the sky, dar **nu-i nimic** se poate schimba totul oricând)

„Negative” (**nimic** de **nimic**). ș.a.m.d. Și uite-așa, fără să vreau **mai nimic** a trebuit să transced viziunea singular-nihilistă a bunului Seinfeld, deoarece, evident, pentru a descrie complexitatea tabloului aviaționist autohton (cât și de largă S.S.-itate) (N.A.: S.S. possible meaning Single Sky) erau necesare și alte două complementare ale noțiunii 1 „NIMIC”.

Mai precis:

2. „MAI NIMIC” - înșelătorul comparativ pozitiv –inferior

3. „NU-I NIMIC” – împăciuitorul înșelător negativ-inferior (și de altfel cel mai mare divizor comun, c.m.m.d.c. al primelor două).

Și acum descrierile (frescele, basoreliefurile, incomodele „screen-save”-uri, „face-lift”-uri, P.C.-uri (pierderi calculate), S.N.M.-uri (softuri născute moarte)) cât și alte **nimic**-uri. Credeți-mă, va fi oricum o simplă acvaplanare pe și prin diverse locuri comune, dar tabu la noi aviaticii.

Nu-i nimic, deoarece profundul, adâncul, e nițel tabu oricând, și orișicât, fericiți cei sărmani cu duhul

aerian, fiindcă **nimic** din împărăția cerurilor (aviatic? cel puțin), nu le va lipsi(?).

Enumerăm sprintar (și **nimicist** firește) lista:

Nimic mai interesant decât flota română de TU154 data la casare-vînzare-dezmembrare în anii 90, și **nu-i nimic** acum de zboară bine-meseriaș-mersi vecinii bulgari cu TU154 de n-au aer destul (dar au leva, euro, dolari, etc). **Nu-i nimic**, câștigăm la Loz în Plic!

Mai nimic nu s-a prea făcut (uneltit eficient capitalist pe bune) cu Tarom. LAZ-ul cât și alte diverse „zburătoare”, occidentale ori nu, n-au avut **mai nimic** de făcut în materie de efort ca să devină eficiente. Doar voința capitalisto-politică a contat. Pe la noi nu s-a făcut **nimic** (dar câștigăm la Loz în Plic!).

Avem și „A”-uri! De comandă. Băgate-n hangare în „zgard?”. Profitul va fi mic de mic. Dar **nu-i nimic**, chiar **nu-i nimic**! Iar câștigăm la Loz în Plic!

Și uite-așa e poezia. De n-o prea rabdă nici hârtia...

Dar să lăsăm spiritul versificator mioritic deoparte și să revenim la oile controlorilor de trafic. Niște oi cam nihiliste și lehametite. Cât despre ciobani... Ei săracii, sunt preocupați la greu cu perpetua transumanță. În fine, asta-i altă găscă în altă traistă.

Nimeni nu pretinde ca totul să stea absolut perfect (deși în aviație s-ar cam cere...). În mare, lucrurile stau. **Nimic** nu funcționează cu adevărat prost, dar pe noi amănuntele ne omoară, „mai nimic”-urile alea de pe ici pe colo, prin părțile esențiale. De un exemplu, la CDZ, adică OZN-ul buncăr megalitic de mare precizie:

Nu-i nimic cu așteptarea finisării lui finale (și-am așteptat de ne crescuseră bărbile și părul din nas cât stuful din Deltă), dar până și domnul Murphy s-ar fi așteptat probabil în final, la o treabă „făță-de-mâță”, „muc-și-sfârc” ș.a.m.d.

Nu că n-ar fi. OZN-ul chiar „stă”, arată de arată, și chiar funcționește înspre scopul nominal. **Mai nimic** nu iese din parametrii. Doar că au început să ne cadă nițel în cap finisajele exterioare și interioare, tot mai multe holuri și intrări se interzic, de-o să ajungem să ne teleportăm la dirijare; la orice +SHRA mai prelungită subsolul „buncărului” se transformă în piscină, iaz, păstrăvărie (pt. toate gusturile), aerul condiționat bate vesel câmpii, de-o pildă în sala de sport nu e deloc(?!), prin alte săli în schimb îți rupe capul de pe umeri, prin garsoniere și grupuri sanitare te pune să respiro-miroși tot felul de gaze rare, gaze grele, și alte „parfumuri” (probabil ca să ne cadă părul crescut în nas pe când cu așteptarea), iar pe holuri și coridoare la diverse etaje, ți-aduce în fiecare dimineață buchetul de arome al gătitului la greu din bucătăria aflată la... parter! Ventilație, ceva?? (s-o simți buchetul și la 4th floor?)

În rest niscai broaște și încuietori non-funcționale din prima clipă, ceva toalete cu vedere discret-panoramică la „tron”, etc. **Nimic**-uri cum ziceam.

Despre sala dirijării însă Doamne, să ne ierți,

Dar **nimic** nu stă ca-n basme, chiar de-o-i vrea ca să ne cerți...

Iată-ne și la „hard-core”-ul problemei. Aici e pro-edificatoare o conversație banală, ce o tot auzim la orișice

schimb de tură, la orișice întâlnire întâmplătoare a doi controlori de trafic oarecare:

– Salut! Ei, cum mai e, ce mai e?

– Salut... Eh, **mai nimic**...

Și gata. Asta-i tot. Fiindcă răspunsul nu mai necesită alte lămuriri, el conține criptat, într-o genială și mioritic-ancestrală formulă, întreg tabloul de zi cu zi al dirijării. În traducere liber?:

–**Mai nimic**, recte, avioane peste avioane, RDP-ul tot bate câmpii (ținte false, dublări, alarme false, ș.a.), FDP-ul așșderea (dar pe tarlăua lui), mai pică și câte o frecvență, mai un cap radar, se mai stinge câte un ecran radar tam-nesam, dar primești răspunsul explicativ-tehnic: „**Nu-i nimic**, așa face el! Tu n-ai computer acasă? Se mai resetează și el din când în când...” (Așa, de unul singur?!?... În plin act de dirijare?), ș.a.m.d. În plus, **nimic** nu se remediază cu adevărat. Se cam cârpește, peticește, se acoperă turta cu spuza, manșocării de-astea.

Dar de bine - de rău, câinii latră, dirijarea merge, anormalul devine rutină zilnică, domnul Murphy își râde-n barbă fiindcă, nu-i așa „Dacă ceva se poate strica, ei bine, se strică!” Și apoi „Dacă **mai nimic** nu merge brici, **nu-i nimic**, stai liniștit, se poate și mai rău!”. Din fericire controlorul de trafic este un specimen uman super-adaptabil, conform axiomei: „Stresul e în floare, noi cu nerv muncim, **nimic** nu ne perturbă, safety dăruim!”. Cât o mai ține și asta.

Orizonturi vesele, ceva? Ei bine, după cum bănuți deja, **mai nimic** vesel. La orizont S.S.-ul. Cam holocaust-ic, nu-i așa? Domnul Single Sky. Un simplu comentariu: dacă n-au reușit să impună S.S. de la

Notă permanentă: Astă rubrică nu se vrea nicidecum o abordare exhaustivă a subiectelor respective, ci doar o acvoplanare (nițel iconoclastă) pe (și prin) diverse locuri comune dar oarecum tabu, la noi, controlorii de trafic (vocabular de vocabular, este? ...).

Euro-Centru (Euro-Buric cum ar veni), băieții mintoși de pe acolo au „inventat” o nouă formulă, super-cunoscută de-altfel și dragă fostului spațiu comunist. Un fel de „la cererea oamenilor muncii”. Cum ar veni: „noi impunem de aici de la Centru, e drept, dar o facem la cererea oamenilor muncii!”. Curat democratic!. Pentru noi, traficienii estici (și nu numai), apar în zare brusc „orizonturi roșii”. Oricum, să le trăiască (ideea), să-nflorească, și cât mai lent să se-implinească?! (altfel **nimic** din safety nu va mai rămâne, decât poate în mituri și legende).

Orișicât, așa cum sugera un coleg și amic de-al meu, ducând la absurd ideea, **mai nimic** n-are cum să-i împiedice, dacă vor, să-și imagineze bine-mersi și o Companie Aerian? Unică, firește cu sediul la ei, cât ?i un Aeroport Unic, tot la ei, așa, să le aibă ei pe toate și să se joace acolo liniștiți de-a aviația. **Nimic** nu-i imposibil, nu?

În concluzie, eu zic să nu ne încrâncenăm, un cântec vesel să cântăm, că **nu-i nimic** atât de grav pe cât pare uneori. Ce-i drept, **nimic** n-a funcționit și nici nu funcționește fix ca la carte, **mai nimic** roz (but red) nu se-ntreveđe la orizont, dar **nu-i nimic**, noi să fim sănătoși-beton, tari în nerv și-n microfon, că asta e de bază, și-n rest las' c-o să mai vedem. Zise orbul.

*Cu îngăduința dvs.,
R.M.Popescu*